

kræve alle oplysninger, der er af betydning for nævnets virksomhed efter denne lov.

Pressenævnet får derved mulighed for, for eksempel på baggrund af en henvendelse fra en privat person, at rette henvendelse til vedkommende massemedie for at få oplysning om, hvilke informationer massemediet opbevarer i dets redaktionelle informationsdatabaser om en bestemt person eller et bestemt emne m.v. På baggrund af disse oplysninger vil Pressenævnet kunne tage stilling til, om der foreligger en overtrædelse af lovforslagets § 4, stk. 3 og 4, og i givet fald meddele påbud om sletning af informationerne.

Undladelse af at efterkomme påbudet straffes efter lovforslagets § 17, stk. 1, nr. 2.

Undladelse af at efterkomme Pressenævnets krav om oplysninger straffes efter lovforslagets § 17, stk. 1, nr. 3.

Afgivelse af urigtige oplysninger til Pressenævnet kan straffes efter straffelovens § 162 om afgivelse af urigtige erklæringer. Hvis Pressenævnet har en formodning om, at der er givet urigtige oplysninger, kan Pressenævnet indgive anmeldelse til politiet. Politiet vil derefter i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige regler kunne efterforske forholdet og i givet fald med fornøden retskendelse kunne skaffe sig adgang til massemediets redaktionelle informationsdatabaser.

4.3. Offentligt tilgængelige informationsdatabaser.

4.3.1. Udvalgsflertallets opfattelse.

Det er flertallets udgangspunkt, at der ikke bør være andre begrænsninger i adgangen til at lade offentligt tilgængelige informationsdatabaser indeholde personoplysninger end dem, der gælder for offentliggørelse i et massemedie. Hvis informationsdatabaser ikke må indeholde personoplysninger i samme omfang som massemedier, vil deres værdi blive væsentligt reduceret, og der vil efter flertallets opfattelse foreligge en ubegrundet indskrænkning af informationsfriheden.

Det er flertallets opfattelse, at de risici for krænkelse af privatlivets fred, der er forbundet med offentligt tilgængelige informationsdatabaser, i videst muligt omfang må imødegås på samme måde, som når det drejer sig om massemedier, d.v.s. gennem et ansvarssystem svarende til straffeloven og medieansvarsloven. Skadevirkningen af krænkelse af privatlivets fred i massemedier beror først og fremmest på massemediernes udbredelse. På den anden side bevirker den omstændighed, at massemedier er offentligt tilgængelige, at den, der med rette eller urette føler sig krænkede, selv har adgang til at blive bekendt

med krænkelsen, således at den pågældende kan søge krænkelsen imødegået gennem anvendelse af straffelovens og medieansvarslovens ansvarssystem. Det er herefter flertallets opfattelse, at der ikke er behov for beskyttelsesforanstaltninger, der er væsentlig anderledes end de beskyttelsesforanstaltninger, der er indeholdt i straffeloven og medieansvarsloven, hvis en informationsdatabase er offentligt tilgængelig.

Flertallet foreslår derfor, at sådanne informationsdatabaser skal være tilgængelige for enhver på almindelige forretningsvilkår, og at der skal gælde regler om genmæle, der svarer til medieansvarslovens bestemmelser.

Flertallet foreslår endvidere, at det udtrykkeligt forbydes at indlægge personoplysninger i en offentligt tilgængelig informationsdatabase, når oplysningen ikke lovligt ville kunne offentliggøres i et massemedie, f. eks. fordi offentliggørelse af oplysningen ville være en overtrædelse af straffelovens § 264 d eller en strafbar injurie efter § 267.

Gennemføres sådanne regler, vil der efter flertallets opfattelse ikke være behov for, at en offentlig myndighed fastsætter særlige vilkår for optagelse af personoplysninger som fastsat i det gældende kapitel 2 c i lov om private registre. Da flertallet endvidere principielt finder det betænkeligt, at en offentlig myndighed kan fastsætte vilkår for pressens virksomhed eller dele heraf, foreslås de gældende regler herom ophævet.

Det findes heller ikke nødvendigt at opretholde bestemmelserne om, at en informationsdatabase kun må indeholde allerede offentliggjort stof som betingelse for at undtage den fra registerlovens almindelige bestemmelser. Hvis en informationsdatabase er åben for enhver, må den omstændighed, at en oplysning er optaget i informationsdatabasen, i denne henseende sidestilles med offentliggørelse i et massemedie.

Under hensyn til, at der er tale om en form for massemedie, foreslår flertallet tillige, at Pressenævnet og ikke Registertilsynet bliver tilsyns- og klagemyndighed på området. Offentligt tilgængelige informationsdatabaser skal dog efter flertallets lovdokument for at være omfattet af loven være anmeldt til Pressenævnet og Registertilsynet. Så længe anmeldelse ikke er sket, vil informationsdatabasen være omfattet af registerlovgivningen.

At der som en betingelse for at være omfattet af loven skal ske anmeldelse til Pressenævnet skyldes, at afgørelseskompetencen efter udkastet foreslås tillagt Pressenævnet. Når der tillige skal ske anmeldelse til Registertilsynet, der efter udkastet ingen beføjelser skal have over for anmeldte offentligt tilgæn-